

מ"ת 56632/09 - מדינת ישראל נגד אמר בוהדנה

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 14-09-56632 מדינת ישראל נ' בוהדנה(עוצר)

בפני כב' השופט אביטל חן
מבקשים מדינת ישראל
נגד אמר בוהדנה (עוצר)
משיבים

החלטה

בפני בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו.

כתב האישום שהוגש נגד המשיב מייחס לו עבירה של פצעה בנסיבות חמירות, בכר שבים 14/9/18 בשעה 00:09, במקום עבודתו של המשיב, בסופר מרקט בבית שימוש, בעקבות ויכוח בין המתלוון, נטל המשיב חפץ חד לידי וذكر את המתלוון בידו הימנית.

המשיב נטל סכין וצעד לעבר המתלוון, וכאשר אחת העובדות במקום ניסתה למנוע את המשך תנועתו לעבר המתלוון, נשרהה העודדת מן הסcin שאotta החזיק המשיב, סמוך לשורש כף ידה השמאלית.

לאחר מכן אחז המשיב בחפץ, השlico לעבר המתלוון, יצא אל מחוץ לumedת התבלינים בה שהה לכיוונו של המתלוון ונעצר על ידי אחר שזהותו אינה ידועה.

כתוצאה ממעשים אלו, איבד המתלוון את הכרתו ונגרם לו פצע דקירה בידו הימנית שהצרין תפירה, חבישה ומעקב רפואי.

הצדדים מסכימים לקיומן של ראיות לכואורה והמחלוקת מתמקדת בשאלת האפשרות לשחרר את המשיב לחילופת מעצר.

טסקירות שירות המבחן

שירותת המבחן הגיע לטסקיר ממנה עולה כי המשיב, בן 25 שנה, נשוי ואב לילד בן שנה. טרם מעצרו התגנורר המשיב עם הוריו, אחיו ואחיותו בבית שמש, ומזה שנתיים הינו עובד בסופרמרקט.

המשיב מוכר לשירות המבחן משנים קודמות בהן הופנה לשירות בעקבות עבירות פליליות שביצע. שירות המבחן מצין בתסקירות את התרשםתו מן המשיב בהליך מעצר קודמים, לפיה המשיב הינו אדם בעל דפוסי חשיבה והתנהגות אלימים, ורמת מסוכנות גבוהה, ולפיכך נמנע מלהורות על שחררו מעצר.

בעבר, נידון המשיב ל-18 חודשים מאסר ולבירוי, שולב בכלל בטיפול קבוצתי לשיליטה בכניםים וחש כי נתרם מכך.

שירות המבחן נפגש עם המשיב בבית המעצר והתרשם כי למשיב קושי בהבעה מיולית של מחשבותיו ורגשותיו וכי הינו בעל קוו אופי מופנים. המשיב נוטה לאבד גבולות ולפעול באגרסיביות בעת מצביו לחץ או איום. עוד התרשם השירות כי המשיב **זוקן** לגבולות חיצוניים כגורם ממtan להתנהגותו.

מנגד, מצין שירות המבחן כי המשיב ער למצבו ולמניע התנהגותו הבועיתית, ומוסיף כי מדובר אדם מסור לעבודתו, כאשר העבודה מהוות עבورو אמצעי למימוש שאיפותיו הנורמטיביות ולתפקוד תקין בשגרת חייו.

שירות המבחן מצין בתסקירותו כי שוחח עם המתلون, אדם בן 49 שנה שעבד עם המשיב באותו סופרמרקט. הנ"ל מסר כי התפרצותו של המשיב באהה על רകע התగוריזיטו במשיב, אשר געשה כמעשה קונדס וכי לא צפה שהמשיב יגיב באלים. כן מסר המתلون כי הוא עצמו מטופל פסיכיאטרי על רקע חרדות מהן סובל.

המתلون שלל קיומו של קונפליקט סכsov מתחמץ עם המשיב ומסר כי בדרך כלל יחסיהם תקינים. כן מסר כי אינו חשש מן המשיב. להתרשםות השירות המבחן, המתلون חש אשמה על מעצרו של המשיב ולפיכך נתה לטשטש בדבריו את נסיבות האירוע וחומרת התנהגותו האלימה של המשיב.

באשר לרמת הסיכון מצין שירות המבחן כי המשיב בעל עבר פלילי, בעיקר בתחום עבירות אלימות ובעברו נגע בחומרה, דבר אשר לא מנע ממנו מלשוב ולנהוג באלים. למשיב נתיה לפעול באופן אגרסיבי או אימפליסיבי במצבו לחץ ונטייה לחציית גבולות.

כן מצין השירות כי בשל קושי של המשיב לבטא את מצוקתו באופן מיילולי עלול הוא לפעול באופן אלים כביתיים לרגשותיו.

מנגד מצין השירות כי המשיב מבטא שאיפות נורמטיביות. מאז שחררו מתיקופת המאסר الأخيرة, תפקודו תקין ויציב, והוא מוגלה יכולת מסוימת להיתר מטיפול וקשר עם גורמי הטיפול.

בנסיבות העניין, מעריך שירות המבחן כי **קיימת רמת סיכון ביןונית-גבואה להישנות עבירות אלימות בעtid**. לצד זה, בהעדר קונפליקט קודם בין המתלון, הסיכון לפגיעה נוספת במתלון אינו גבוה.

לאור העובדה שהמשיב עיר למניע התנהגותו וביטה צורך לטיפול בהתנהגותו האלים, ממליץ שירות המבחן על שחררו של המשיב למעצר בית ומציע את הוריו של המשיב ואת אחוותיו כגורםים מפקחים, לאחר שהתרשם כי אלו מבינים את משמעות הפקוח וכי יוכלו להציב למשיב גבולות, אם יפר את התנאים.

בנוסף, לאור התרשומות השירות כי מקום העבודה של המשיב מהוועה עבורו מסגרת מייצבת בשגרת חייו, בה הוא מבטא תפוקוד תקין ונורטטיבי, ולאחר ששוחח שירות המבחן עם מעסיקו של המשיב, ממליץ שירות המבחן לאפשר חזרתו של המשיב לעובדה, ככל שתוצע הצעה המתיאשת עם רמת הסיכון הנש��פת ממנו.

דין

לאור בחינת טענות, **הצדדים באתי לכל מסקנה כי מסוכנותו המצטברת של המשיב, הינה ברמה אשר לא תאוני על ידי חלופת מעצר**.

הairoע המioso לשמש בכתוב האישום הינו חמור, ויש בו לבדוק למד על מסוכנותו של המשיב, אשר תקף את המתלון, אדם מבוגר בן 49 שנה, חברו לעובדה, בשל ויכוח שהתגלה בין השניים.

עובדות כתוב האישום מתארות איבוד שליטה ותקיפה ללא רחם, אשר הובילו לאיבוד הכרה של הנאשם ולפצעתו באופן שהצריך טיפול רפואי, וכל זאת בגין איrhoע פעור.

הלכה היא כי עבירות של דקירה בסיכון מקומות עילית מעצר, וכי רק במקרים חריגים יורה בית המשפט על שחרור לחלופת מעצר. בענין זה נפסק בבבש"פ 5379/06 הנוק מלשה נ' מדינת ישראל:

"**תופעת הסכינאות פשוטה בארץנוakash בשדה קוitzים וכבר פסקנו פעמי אחר פעם כי אף שככל יש לבחון כל מקרה לפי נסיבותו, מי שיש כנגדו ראיות לכואורה על מעשה דקירה כגון זה שבפנינו אין מקום לשחרורו לחלופת מעצר בשל מסוכנותו אלא אם התקיימו נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת.**"

וכן נאמר בבבש"פ 6954/05 ח gag נ' נגד מדינת ישראל:

החותמזה היתרה שמעשי אלימות אכזריים כגון אלה, שהעבריין מבצע אותם במזו ידיו תוך שימוש בסיכון מחייבת את בתי המשפט להקשוט את ליבם ולדוחות נימוקים נשקלים לזכותם

של הנאשם בעבירות אחרות. בהעדר נסיבות יוצאות דופן, המצדיקות התחשבות מיוחדת במצבם של הנאשמים, דיןם של עבורי עבירה כאלה להיעצר עד תום ההליכים... מי שנוטל בידי סיכון ונועץ בגופו של הזולות הוא מסוכן אפילו הוא על ימים, ויש להגן על הציבור מפני".

עtero של המשיב עבירות פליליות במספר לא מבוטל, בהן עבירות אלימות רבות. למשיב הרשעה מיום 12/7/1 בגין עבירות איוםים ועבירה של היזק לרכוש במידה אותן ביצע ביום 11/3/10, הרשעה נוספת מיום 11/9/21 בגין תקיפה סתם, פצעה וחבלה בשערין חזויין. בנוסף קיימות הרשעות מיום 11/6/6 בגין החזקת סיכון, עבירת גנבה משנת 2006 והרשעה משנת 2008 בגין סיכון אדם בנסיבות תחבורת, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונגינה בקלות ראש.

המשיב ריצה מסר לתקופות לא מבוטלות (6 ו-18 חודשים) וכגדו עומדים 2 מסרים מותנים להפעלה בעבירות אלימות, אחד ל-9 חודשים, והשני ל-5 חודשים. גם מסרים מותנים אלו לא הביאו להרתעתו של המשיב.

שירות המבחן מצין כי בשל קשיים שונים מהם סובל המשיב, מדובר באדם בעל נטייה אימפרוביזטיבית, כמעט בלתי נשלטת, לפטור קשיים ותסכולים באמצעות אלימות. נראה כי המשיב לא עבר הליך טיפול רפואי, ורמת הסיכון הנש��ת ממנו, אותה העריך שירות המבחן כבינונית-גבואה אף היא מキימה ספק ביכולתה של חלופת מעצר לאין את מסוכנותו.

בבש"פ 3442/98 מדינת ישראל נ' אייל מלכא, נאמרו הדברים הבאים:

"כידוע, חומרת העבירה כשהיא לעצמה, אינה מצדיקה מעצר עד תום ההליכים, וגם כאשר קיימת חזקת מסוכנות, העולה מנסיבות המקירה, עדין חייב בית המשפט לשקל אם חלופת מעצר עשויה להשיג את מטרת המעצר. במקרים רבים אין בידי הנאשם דרך להוכיח בראיות חיזוניות כי הוא לא ינצל את חלופת המעצר באופן שיסכן את בטחון הציבור, או ישבש את הלि�כי המשפט, או יפגע בדרך אחרת במטרות המעצר. לפיכך, במקרים כאלה חייב השופט לסמן במידה רבה על הרקע הרבהו העברייני ככל שהוא משתתק במרשם הפלילי, ועל התרומות אישית מן הנאשם ומנסיבות המקירה."

לא נעלמה מעני המלצת שירות המבחן ולפיה ניתן להורות על שחרורו של המשיב למעצר בית. נקודת המוצא היא כי תסוקיר שירות המבחן מהוועה שיקול חשוב לצורך בחינתה של חלופת מעצר, אולם האחריות מוטלת על כתפי בית המשפט ואין הוא מחויב בהמלצת שירות המבחן (בבש"פ 3940/11 מדינת ישראל נ' בוקובה). במקרה שבפני לא אוכל להסכים להמלצת השירות.

נסיבות כתוב האישום שבפני, עtero הפלילי של המשיב, רצוי מסרים קודמים לתקופות לא מבוטלות, היוטו תחת תקופת תנאי, אשר הייתה אמורה אף היא להרתו, קביעת המסוכנות על ידי שירות המבחן, והיות המשיב בעל "פתיל קצר", מובילים למסקנה הבלתי נמנעת לפיה אין לצעריו אפשרות לסמור על חלופות המעצר המוצעת.

עינתי בהחלטות שהוגשו על ידי ב"כ המשיב בהם שוחררו עצורים לחולפות מעצר גם בעבירות חמורות מזו שבפני. לא מצאתי מקרה מקביל ל מקרה שבפני, ממנו ניתן היה למדוד גזירה שווה. מדובר במקרים בהם עמדו בפני בית המשפט נסיבות אשר אפשרו שחרור לחולפות מעצר, וביניהם, קשיים ראיתיים בחומר החקירה, העדר עבר פלילי או קביעה מסוכנות שאינה גבוהה.

מהnimוקים שהובאו לעיל, אני מורה מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים בעניינו.

ניתנה היום, כ"ג חשוון תשע"ה, 16 נובמבר 2014, בnocחות המשיב, ב"כ ו ב"כ המבקשת